

ДА СЪБОРИШ ОЛТАРИТЕ НА ВААЛ

Дейвид Уилкерсън
21 Октомври 2002

Обърнете внимание на първият стих в книгата Съдии 6 глава: „И израилевите синове пак вършиха зло пред ГОСПОДА и ГОСПОД ги предаде в ръката на Мадиама за седем години.“ (Съдии 6:1). Тези думи описват непрестанно повтарящия се цикъл в много поколения в Израел.

В предишните глави ние виждаме тези думи да се повтарят отново и отново. Пише: „И синовете на Израел извършиха зло в Божите очи и служиха на Ваал и Бог ги предаде на враговете им в гнева Си.“

Първият случай е в 3-та глава. Там се казва: „После земята имаше спокойствие четиридесет години... И израилевите синове отново вършиха зло пред ГОСПОДА.“ (3:11-12). Бог предаде народа Си на враговете им, Моав, „защото вършиха зло пред ГОСПОДА.“ (3:12). И Израел служи на езическия си враг в продължение на 18 години, като преживя трудности и ужаси.

След това, в 4-а глава четем: „После израилевите синове пак вършиха зло пред ГОСПОДА... И ГОСПОД ги продаде в ръката на ханаанския цар Явин“ (4:1-2). Този път Божият народ бяха завладени от ханаанците.

Разбира се, всеки път, когато Израел беше поробван, те викаха към Бог. И всеки път Господ беше верен и им изпращаше освободител. Но веднага след като праведния лидер умреше, хората очаквано се връщаха към греха си. И целият цикъл започваше отначало. Това продължава с текста от 6-а глава: „И израилевите синове пак вършиха зло пред ГОСПОДА и ГОСПОД ги предаде в ръката на Мадиама за седем години.“ (6:1)

По време на този период Израел непрекъснато беше мачкан от врага си, Мадиама. Като по часовник мадиамците атакуваха Израел всяка година, ограбваха посевите и стоките им. Мадиамските водачи на кервани пускаха всичките си камили в полята на Израел и животните напълно изяждаха посевите като скакалци.

Когато Израел се опълчваше, мидиамците ги изтласкваха по хълмовете и планините. Божият народ търсеше убежище в пещери и дупки и ядеше боклука от улиците. „И Израил обедня много заради мадиамците и израилевите синове извикаха към ГОСПОДА.“ (6:6). Израил изгуби всичко поради врага си: домовете си, храната, покъщнината. Живееха като просяци и бездомници.

Библията ни казва още веднъж: „И израилевите синове извикаха към ГОСПОДА.“ (6:6). Но това не беше вик на покаяние. Израел извика поради репресията на мадиамците. Това беше вик от мъка, поради мизерията, поради загубата и несигурността им.

Този път, преди Бог да изпрати освободител, Той прати един пророк. Този Божи човек подчерта причината, поради която страдаха хората. Той посочи: „Погледнете историята си. Бог ви освобождаваше всеки път, когато попаднете в ръцете на угнетителя. Той ви избави от робството в Египет и ви каза да не се страхувате от боговете на аморейците, в чиято земя живеете. Но вие не Му се покорихте. Все още се покланяте на фалшивите богове.“ (виж 6:8-10)

Господ всъщност казваше на народа Си: „Отначало ви показах ясно – не трябва да се страхувате от никого, освен от небесния ви Отец. Нека няма друг страх в сърцето ви. Но вие не Ми се покорихте за пореден път. Позволихте в сърцето ви да влязат всевъзможни страхове и ме принудихте да ви предам на враговете ви, за да ви привлече отново при Себе Си.“

Кое беше голямото зло, в което продължаваше да изпада Израел непрестанно?

Пророкът ясно показа на Израел кой беше греха им – те бяха забравили Божията заповед да не се страхуват от боговете на света. В Съдии 10-а глава ние виждаме как Божия народ си признава този грях: „И израилевите синове извикаха към ГОСПОДА и казаха: Съгрешихме против Теб, защото оставихме нашия Бог и служихме на ваалимите!“ (Съдии 10:10)

Какво имат предвид израилтяните ту, когато казват, че са служили на вааламите? Думата „Ваалами“ е в множествено число. Тя означава всички фалшиви богове в света. Коренът на думата е Ваал, когото виждаме описан в Библията като демоничен дух. Целта на Ваал е да ограби Бог от цялото хваление и вяра на народа Му. Той върши това като приковава вниманието ни върху нашите обстоятелства, а не върху Господ.

Точно това се случи с Израел. Техният грях им навлече скръб, икономическа катастрофа, терор от врага им, несигурност. Истината е, че Бог вече не ги пазеше. Разбира се, Той все още обичаше Израел, но трябваше да ги предаде на враговете им, за да ги събуди. Той се опитваше да ги върне обратно под крилете Си.

Но Израел отказа да признае, че причината за кризата им беше собствения им грях. Невероятно е, но тези хора принасяха в жертва бебета, проливаха невинна кръв, пристрастяваха се към удоволствията. В резултат на това ги сполетяха много беди. Въпреки това те никога не свързаха бедите си със собствения си бунт. Не можеха да повярват, че Бог позволяваше всичко това, за да ги доведе до покаяние.

В момента виждам Америка в същото положение. Световният търговски център беше унищожен. Пентагона беше опожарен. Въпреки това само един малък остатък в Христовото тяло видя Божията ръка в тези работи. Точно както направи в Израел преди векове, Бог ни предаде за момент на враговете ни. Греховете ни са ни отдалечили от Него, а Той иска да ни върне обратно при Себе Си.

Помислете за това: през последните 6 месеца Америка преживя най-лошите пожари в историята си. Една трета от нацията гореше. Видяхме и драстични промени в климата и опустошителни дъждове. Японски бръмбари унищожават огромни декари гори.

Сега виждаме и епидемия от смъртоносния вирус „Източен Нил“. А в Средния Запад вилнее ужасно мозъчно заболяване сред елените. Повече от 50 000 елена бяха простреляни в опит да се спре заболяването. Някои експерти казват, че може би ще трябва да бъдат убити още 200 000 елена преди да овладеем положението.

Изглежда накъдето и да се обърнем виждаме криза. Питам ви, може ли Бог да ни даде ясно послание? Той казва: „Потупвам ви по рамото и се опитвам да ви събудя. Но вие продължавате да Ме пренебрегвате. Това ще ме накара да ви потупам по-силно.“

Нека те попитам: мислиш ли, че Бог би спрял тези мюсюлмански похитители, които влетяха със самолетите в Световния търговски център? Разбира се, че би ги спрял. Той е избличавал подобни заговори много пъти. Но не го направи през последната година. Защо? Опитва се да ни каже нещо, да ни привлече вниманието. Позволи символите на просперитета ни да бъдат унищожени, понеже там сме положили всичката си гордост и разчитаме на тях.

Президентът, лидерите на Конгреса и службите по сигурността ни предупреждаваха: „Голямата атака все още не се е състояла.“ Сега чувам някои християни да казват: „Само чакайте да видите големия удар. Може да бомба в куфар или някой може да разпространи дребна шарка или антракс в някой голям град. Където и да се случи обаче, ще има хиляди жертви. А това ще привлече вниманието на Америка. Хората ще разберат, че Бог призовава тази нация обратно към Себе Си. Цели множества ще извикат към Господ.“

Не съм съгласен с това. Нека ви кажа защо.

Дори Америка да „извика към Бог“, какво направи Израел, Бог иска нещо повече

Израел плака горко, викайки към Бог в скръбта си. Така че Господ изпрати пророк, за да им покаже, че греха им ги беше довел до наказанието Му. Сега, за да се покаят напълно, Израел трябваше да си признае, че греха им беше причина за проблемите им. Те направиха точно това – признаха си, че бяха съгрешили.

Но трябваше да направят още една крачка. Виждате ли, въпреки че можем да викаме към Бог в покаяние, Той иска и още нещо от нас. И ако не направим тази крачка, Бог няма да направи нищо за нас с мощната Си ръка. Виждаме коя точно е тази стъпка в следващата Божия заповед: Съборете Ваал.

Господ каза следното на Геден: „Вземи младия бик на баща си, втория бик, седемгодишния, и събори олтара на Ваал, който е на баща ти, и съсечи ашерата, която е при него“ (Съдии 6:25).

Преди това Гедеон вероятно си мислеше, че е достатъчно покаян. В крайна сметка той беше викал към Господ. Беше чувал пророческото слово, пратено до Израел и беше откликнал на него, като си призна греха.

Днес виждам същия вид покаяние сред християните. В църквите из цялата страна хората са на колене и викат към Бог. И това е добре. Но според Господ, остава още един проблем. Това е един идол сред нас – Ваал.

Да, Ваал все още е идол и днес. И ако покаянието ни трябва да е пълно, трябва да съборим този идол. В противен случай няма да има значение колко викаме към Бог, колко се молим или постим. Никое от действията ни няма да има значение, докато не съборим идола, който държи толкова много сърца.

Може да попитате: „Какво представлява Ваал? Къде виждам делото му? Как може един древен фалшив бог да присъства в съвременното ни общество?“

В старият Завет Ваал представляваше издялан идол, направен от дърво, камък или метал. Той беше оформен като красив човек. Въпреки, че този идол беше само мъртво парче от някакъв материал, зад него стоеше мощен дух.

В нашето просветено време, не можем да си представим интелигентен човек да се покланя на издялан идол. Разбира се, все още има езически религии, които се покланят на идоли, включително Будизъм, Харе Кришна и Хиндуизъм. Но без значение дали идола се нарича Ваал, Буда или някой от милионите индуски богове, зад него стои същия демоничен дух. И този дух е изпратен направо от ада с една цел – да накара хората да се съмняват в истинността на Бог. Той е чисто и просто дух на неверие и атакува ума ни със съмнения за Божията вяност.

Много е опасно да се занимаваме с този дух. Ако той не бъде прогонен незабавно, при първата му атака, ще засегне ума ни. И след като веднъж позволим на страха и съмнението да влязат у нас, духа на Ваал обладава душата.

Ако е оставен необезпокояван, духа на неверие на Ваал се заселва в нас и издига олтар

Несъмнено неверието е идол. Той те покорява със силата си и отваря душата ти за всеки вид зло. Всъщност, стихът, който виждаме да се повтаря из цялата книга Съдии: „Децата на Израел извършиха зло в Божиите очи“ - не се отнася само до греха, но и до неверието на хората.

Това е ясно описано в Езекил 8-а глава. Светият Дух заведе пророк Езекил на пътешествие във видение, което му даде, в светия храм. Там той откри на пророка 4 жалки гнусотии, които извършваха Божиите хора. След това Той показа на Езекил една още по-голяма гнусотия: „И ми каза: Сине човешки, прокопай сега стената. И прокопах стената и ето, един вход. И ми каза: Влез и виж злите гнусотии, които те вършат тук. И влязох и видях“ (Езекил 8:8-10).

Това, което видя Езекил го ужаси. Стените на храма бяха изрисувани с картини „на пълзящи и гнусни животни и всичките идоли на израилевия дом, изобразени наоколо по стената.“ (8:10). Срещу тези стени стояха 70 израелски старейшини, които вееха кадилници с тамян. Те се покланяха на духа зад картините.

Святият Дух каза на Езекил, че тази сцена представлява онова, което изпълваше умовете на израелските старейшини. Ето какво си мислеха онези мъже: „ГОСПОД не ни вижда, ГОСПОД е изоставил земята.“ (8:12)

Възлюбени, духът на Ваал беше напълно изобличен. Чрез видение, дадено му от Святия Дух, Езекил видя със собствените си очи как духа издигна олтар в умовете на хората и взе контрол над тях. В резултат на това лидерите на Израел пропуснаха Божията грижа за тях. Като сравняваха мизерията си с просперитета на мадиамците, те си мислеха: „Къде е нашия Бог? Молитвите ни са без отговор. Не виждаме никакво доказателство, че Той работи за нас. Господ ни е изоставил.“

Сатана беше изпълнил единствената си мисия: да втълпи в умовете на вярващите, че Бог не беше Този, за когото Го представяше Библията. Дяволът иска да те убеди, че Бог не е всезнаещ, всемогъщ и не се грижи за всичко. Той непрестанно сее семената на съмнението в теб. Кара те да мислиш, че Бог не чува молитвите ти, че не пази обещанията Си към теб и изпраща духа на Ваал да извърши това дело в теб.

Духът на Ваал винаги присъства край леглото на умиращо дете или някой член на семейството. Докато гледаме как любимия ни човек страда, ние се чудим за Божията цел. И изведнъж в ума ни се инжектира страх. След това, когато дойде смъртта, семето на съмнението е полято с вода. Скоро след това си мислим: „Как може един любящ Бог да позволи да се случи това?“

Миналият месец слушах новините по радиото за годишнината от 11 Септември. Бяха интервюирани стотици хора. Голяма част от тях казаха, че след атаките са изгубили доверие в Бог. Основният отговор беше: „Как може един справедлив, любящ Бог да стои отстрани и да гледа какво се случва? Вече не мога да вярвам в Бог, който позволява да измрат толкова много хора.“ Няколко души заявиха: „Моят Бог умря на 11 Септември.“

Няма значение дали си посветен човек, който обича Исус. След всяко бедствие или фатален инцидент, Сатана пуска орди демонични духове, които да извършат делото на Ваал. Те веднага се намесват и шепнат: „Къде беше Бог? Как можа да позволи да се случи такова нещо?“

В този момент в обществото ни има ясно изразена несигурност. Броят на банкрутите е възможно най-висок. Работниците се страхуват да не изгубят работата си. Докато хората се взират в бъдещето, те са изпълнени със страх. Казвам ви, в такова време Сатана започва повсеместна атака. Той иска да влезе в ума ти, да засади семена и да издигне олтар на Ваал. Той иска да се съмняваш във всичко, което някога си знаел за Божието Слово.

Какво общо има с нас Божията заповед да „съборим Ваал“?

Може би си мислиш: „В живота ми няма идолопоклонство. Как да съборя олтара на Ваал?“ Нека подчертая отново – Ваал е дух на неверие. Може да си се покаял от грях, да си викал за Божията милост, да внимаваш във всички пророчески предупреждения. Но ако имаш съмнения в сърцето си относно Божията вярност към теб, ти си обект на духа на Ваал и Бог ти казва: „Трябва да събориш духа на неверие в душата си.“

Аз мисля, че ние просто не разбираме колко много Бог мрази неверието в народа Си. Ние не го разглеждаме като ужасно проклятие, както го нарича Библията. Не разбираме, че всяко съмнение, всяка мисъл на неверие, е сатанинския дух на Ваал.

Пророк Еремия описва неверието като грях, който е „записан с желязна писалка, с диамантено острие; начертан е на плочата на сърцето им“ (Еремия 17:1). Според него Бог каза на Израел: „огън запалихте в гнева Ми и ще гори до века.“ (17:4). Кой беше грехът им? „Проклет да бъде онзи, който се уповава на човек и прави плът своя сила, а сърцето му се отдалечава от ГОСПОДА... Благословен да бъде онзи, който се уповава на ГОСПОДА и ГОСПОД е неговото упование.“ (17:5, 7)

Спомнете си тези силни думи когато обърнем отново внимание на Гедеон. Това беше човек, който извика към Бог, който получи мощно пророческо слово и който внимаваше в него. Въпреки това той все още таеше съмнения и страхове. Защо?

Бащата на Гедеон беше издигнал олтар на Ваал в земята си. Това беше просто една дървена статуя. Но духът зад нея беше изградил крепост в сърцето на Гедеон. Всеки път, когато Гедеон минаваше близо до нея, гласът ѝ прошепваше в сърцето му: „Погледни мизерията, трудностите, непосрещнатите ти нужди. Къде е Бог?“ Всъщност, идолът беше свидетелство за всеки израилтянин, който го виждаше: „Бог не е с теб. Не Го е грижа за теб. Твърде зает е със световните дела, за да се занимава с това да храни и пази народа Си. Господ ви е изоставил ...“

В Съдии 6-а глава един ангел каза на Гедеон следното: „ГОСПОД е с теб, силни и храбри!“ (Съдии 6:12). Тук Бог каза само 7 думи. Първите 4 от тях бяха отправени не само към Гедеон, но към целия Му народ, включително и църквата днес. „Господ е с теб.“ Бог всъщност казва: „Това обещание е всичко, от което се нуждаеш: Аз съм с теб.“

Възлюбени, тази истина трябва да се превърне в основа на вярата ни. Няма значение през какво преминаваме – трудности, трагедии, болести, мизерия, изкушения – обещанието на нашия Баща е вярно: „Аз съм с теб.“ При всичките ни изпитания – особено когато сме победени – ние трябва да се придържаме към това слово. Трябва да извикаме с вяра: „Знам, че си с мен, Господи. И щом си с мен, кой може да е срещу мен?“

Но когато Гедеон срещна Божия ангел, той имаше дух на неверие в сърцето си. Каза му: „Ако ГОСПОД е с нас, защо ни постигна всичко това? И къде са всичките Му чудеса, за които бащите ни разказваха и говореха: Не ни ли изведе ГОСПОД от Египет? Но сега ГОСПОД ни е оставил и ни е предал в ръката на мадиамците.“ (6:13)

Звучат ли ви познато думите на Гедеон? Той говореше същото, което беше изпълнило ума на онези 70 старейшини от видението на Езекил: „ ГОСПОД не ни вижда, ГОСПОД е изоставил земята.“ (Езекил 8:12). Те си казваха: „Да, има Бог. Той съществува и Той създаде всичко. Но не ни забелязва. Той не вижда положението ни. Изоставил ни е.“

Бог вече беше заповядал на Гедеон: „Отиди и освободи Израел. Аз ще бъда с теб.“ Но той все още трябваше да се разправи с един проблем.

Господ каза на Гедеон: „Все още се съмняваш, че съм с теб. Това е идолопоклонство, Гедеон. Това е духът на Ваал. Сега отиди, вземи бика на баща ти и събори този идол. След това отсечи всички дървета и направи олтар. Ще изгориш идола на баща ти на него. Искам да събориш този символ на неверието и да го унищожиш напълно.“

Защо Господ избра този невярващ човек да събори Ваал? Това очевидно беше акт на Божията нежна милост. Това беше човек с големи съмнения, борещ с това да повярва, че на Бог въобще му пукаше за него. Той беше толкова изпълнен с неверие, че каза на ангела: „Бог ни е изоставил“ и изпитваше Бог много пъти. Но при всички случаи Господ отговаряше на съмнението на Гедеон.

Нека ви дам един пример. По-късно, когато Гедеон щеше да влезе в битка, той изпита Бог. Ситуацията на Израел изглеждаше невъзможна. Така че Гедеон се моли: „Господи, ако наистина си с нас в тази битка, покажи ми го. Довечера ще сложа навън в тревата малко остригана вълна. Ще разбера дали си с нас, ако утре вълната е мокра, а тревата суха.“

Може би си сащисан от безочието на Гедеон. Въпреки това, на следващата сутрин той видя, че тревата беше суха. А когато взе вълната, от нея капеше вода, точно както беше поискал.

Повечето от нас са като Гедеон. Бог вярно идва във всяко едно от изпитанията ни, спасява ни и снабдява нуждите ни. Но когато се изправим пред следващата ситуация, казваме: „Господи, това е най-тежката ми криза. Никога не съм виждал нещо такова. Имам съмнения.“

Има ли някакво неверие в теб? Задаваш ли въпроси като: „Къде си, Господи? Не виждаш ли сълзите ми? Къде е доказателството, че си с мен в изпитанието ми? Изоставил ли си ме? Вярата ми не трогва ли сърцето Ти? Защо не премахнеш бремето от мен?“

Господ не обвинява нито пък се бори срещу никой, който изпитва съмнение или страх. Истината е, че Бог знаеше че съмненията на Гедеон не бяха обвинения. Те бяха въпроси. Гедеон просто търсеше отговори.

Казвам ви, Богът на милостта, който отиде при Гедеон и го призова да действа, иска да направи същото и за теб. Той има велики победи за теб и иска да победи всеки враг в живота ти. Следователно Той иска да ти даде силата и властта да събориш всяка крепост на съмнението, всеки страх, всяка мисъл на неверие.

Господ ми е показал, че ще извърши нещо специално в живота на много християни. Всъщност, Той е на път да им даде най-важната победа. Той вече ги води към новото място на мира и почивката в Христос и ще им покаже силната Си ръка.

Аз вярвам, че това е Божията цел за много от читателите на това послание. Той е на път да направи нещо ново в теб. Но първо трябва да събориш всяка мисъл на съмнение и да положиш на олтара всеки страх. Бог иска да събориш духа на Ваал напълно в сърцето си и да започнеш да живееш и говориш с вяра.

Бог ще ти даде необходимия бик, с който да събориш идола. Той ще ти даде силата и мощта на Святия Си Дух. Така че, кажи на врага: „Бог е с мен, дяволе. Не можеш да ме нараниш. Не можеш да спреш и плановете Му в живота ми. Господ има победи за мен в бъдеще.“

Използван с разрешение на World Challenge, P. O. Box 260, Lindale, TX 75771, USA.

© 2002 World Challenge, Inc., PO Box 260, Lindale, Texas 75771

[Tearing Down the Altars of Baal / Да събориш олтарите на Ваал](#)